

Missatge de Clara Pardo Presidenta de Mans Unides

Bon dia a tots:

Gràcies per connectar-vos a aquesta trobada telemàtica que hem convocat per a presentar-vos la nostra Memòria d'Activitats de 2020. Crec que és la primera vegada en més de 60 anys que Mans Unides convoca a la premsa i als seus socis i col·laboradors en un acte d'aquestes característiques, però els esdeveniments de 2020 i la seva repercussió als països en els quals treballa Mans Unides, així ho requereixen.

L'any 2020 va estar marcat per una inesperada pandèmia, que ens va agafar a tots per sorpresa i que va omplir les nostres vides de por, incertesa i dolor. Una pandèmia que va semblar, fer-nos conscients, si més no per uns mesos, de la nostra pròpia vulnerabilitat i que, avui dia, encara que en occident sembli ja bastant superada en part gràcies a les vacunes, continua causant estralls en molts països en els quals no es donen les mínimes condicions socials, econòmiques i sanitàries per a fer front a una amenaça que se suma a altres desafiaments gairebé endèmics, com la fam i la pobresa.

Després de la meua intervenció, que prometo que serà curta, els nostres convidats de l'Índia, Guatemala i Camerun ens explicaran el que el coronavirus ha suposat, i està suposant –no oblidem això- en les vides de milions de persones. Jo em limitaré a exposar-vos el que ha estat el treball de Mans Unides en un any en què el coronavirus va poder fer-nos també molt mal com a organització.

No aprofundiré molt en dades i xifres, perquè les teniu totes en la memòria que us hem enviat i que està publicada en la nostra web, però sí que vull dir-vos que el mes d'abril quan el món -i fonamentalment occident- es debatia entre la incredulitat i la incertesa, els nostres ingressos van sofrir un descens de gairebé un 40 per cent respecte a l'any anterior. Us podeu imaginar la desesperació que ens produïa el pensar que no anàvem a poder fer front a totes les peticions d'ajuda d'emergència que estàvem rebent i, sobretot, que no anàvem a poder posar en marxa molts d'aquests projectes de desenvolupament que aprofitem cada any i que, de l'una o l'altra manera, canvien la vida de tantes i tantes persones vulnerables.

Aquest descens va estar motivat, en gran manera, pel tancament de les activitats que cada any es posen en marxa en les nostres delegacions. Sense aquests fons i les recaptacions en parròquies i col·legis, els nostres ingressos van sofrir un minvament més que considerable. Però, gràcies a la immensa solidaritat dels nostres socis i col·laboradors, acabem l'any amb una recaptació una mica superior als 42 milions d'euros, només un 2,6 per cent menys que l'any 2019. D'aquests fons, el 83,5% provenen del sector privat i el 16,5% del sector públic.

DEPARTAMENT DE COMUNICACIÓ

La generositat dels nostres més de 71.000 socis i col·laboradors ens va demostrar que són moltes les persones que, sense deixar de solidaritzar-se amb els qui sofreixen la crisi en la nostra societat, van comprendre que, en les perifèries a les quals sempre fa referència el Papa, eren milions els éssers humans per als quals aquesta crisi s'havia convertit en una angoixant emergència. Aquestes aportacions ens van permetre fer costat a 2,3 milions de persones, amb 506 projectes en 53 països.

Com no podria ser d'una altra manera donades les circumstàncies, dediquem al sector de la salut, amb gairebé el 40 per cent de les iniciatives aprovades. D'altra banda, els projectes dedicats a l'alimentació i mitjans de vida, la raó de l'existència de Mans Unides, són els que van rebre major nombre de fons, amb gairebé 9 milions d'euros dedicats a la producció i comercialització d'aliments i a la generació d'ingressos a través d'activitats econòmiques de famílies i comunitats.

Cal destacar que, a pesar que Mans Unides no és una organització d'emergència i ajuda humanitària, les circumstàncies adverses en la qual es trobaven tants països, van fer imperatiu el dedicar part dels nostres fons al finançament de 172 projectes d'emergència i ajuda humanitària, dels quals 136 es van destinar a pal·liar les conseqüències del coronavirus en 36 països d'Amèrica, Àsia i Àfrica.

Ara que, com he comentat, l'emergència de coronavirus sembla estar diluint-se als països occidentals, on la vacunació de la població va a bon ritme i on es comença a parlar més d'oci i de vacances que de la pandèmia, no podem deixar de costat als milions de persones les vides de les quals segueixen en risc en països que no estan ni remotament tan preparats com el nostre per a fer front a la Covid-19.

Els governs no poden treure pit perquè s'han enviat milions de dosis de vacunes sobrants a Àfrica a Àsia o a Amèrica Llatina. Enviar vacunes no s'ha de considerar un acte de generositat o de solidaritat. Enviar vacunes suficients per a la població mundial ha de ser un deure i una obligació, la resta seria només almoïna.

Demano a tots que aquesta crisi no sigui l'excusa per a donar l'esquena a centenars de milions de persones condemnades des del seu naixement a la fam i a la pobresa. No aixequem nous murs que impedeixin l'avanç de les societats més empobrides. Recordo quan, encara afectats pel que estava passant, ens prometiéem sortir junts i enfortits de la crisi. Vanes paraules... Som a temps de començar a caminar junts, com a iguals, sense deixar a ningú enrere, sense obstacles ni indiferències. Només així aconseguirem estrènyer la bretxa de la desigualtat. I, si no ho fem així, hauréem perdut una oportunitat d'or per a canviar.

Acabo animant-vos a que llegiu la nostra Memòria d'Activitats perquè conegueu millor com va ser el nostre treball en 2020, no sols pel que fa als projectes sinó també en les àrees d'Educació per al Desenvolupament, fonamentals per a aconseguir aquest canvi tan necessari que necessita el món. Per tot... moltes gràcies a tots.